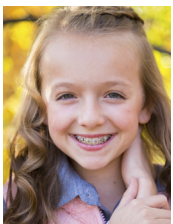

ภาพประกอบโดยแมทธิว นูซ

การสวดอ้อนวอนหลังเวที

โดย เอมิลี บี. อายุ 12 ปี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

งานอดิเรกที่หนูโปรดปรานอย่างหนึ่งคือการเต้นระบำแบบไอริช หนูพยายามฝึกทำที่บ้านหนูจึงพร้อมแสดง หนูฝึกตลอด แต่เมื่ออยู่หลังเวทีกำลังจะแสดง หนูจะกระวนกระวายอยู่หลังเวที ทุกครั้งที่แข่ง คุณแม่กับหนูจะหาสถานที่เงียบๆ สวดอ้อนวอนด้วยกัน บางครั้งสวดอ้อนวอนหลังม่านหรือไม่ก็ในห้องข้างเวที หนูรู้ว่าเรายู่ที่ไหนไม่สำคัญสำหรับพระบิดาบนสวรรค์ แต่เรามีศรัทธาในพระองค์ก็พอ

ที่การแสดงครั้งล่าสุด คุณแม่ไม่อยู่สวดอ้อนวอนกับหนู ท่านรออยู่ในหมู่ผู้ชม หนูประหม่อมมากแต่คิดในใจว่าท่านจะอยู่หรือไม่อยู่กับหนูก็ไม่เป็นไร หนูเดินออกมาจากกลุ่มเพื่อนและกล่าวคำสวดอ้อนวอน ทูลขอความปลอดภัยขณะเต้น ขอให้หนูทำได้ดีที่สุด หนูทำได้ดีมากวันนั้น และจำความรู้สึกสงบที่รู้สึกขณะเดินขึ้นเวทีได้ เราวางใจในพระบิดาบนสวรรค์ได้เสมอไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรือเมื่อใด พระองค์ทรงฟังเสมอ ■